

Ἐκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *χωρίο*.

Τὸ χωρίον ἀπὸ τοῦ ὁποῖον κατὰγεται ἡ σύζυγος ἐνθ' ἄν.:
"Ὅσο ἦταν ἀρρεβωνιασμένος, ποῦ νὰ τότε ξεκολλήσης ἀπὸ
τὸ γυναικοχώρι! Πελοπν. (Κυνουρ.) Συνών. *γυναικο-*
πατρίδα, *νυφοχώρι*.

γυναικωνίτης ὁ, λόγ. σύνθη. ὕναικωνίτης Κάρπ.
Κάσ. *γυνικουνίτ'ς* Ἡπ. (Ἀρτοπ.) κ.ά.

Τὸ Βυζαντ. οὐσ. *γυναικωνίτης*, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ
ἀρχ. οὐσ. *γυναικωνίτις*.

Τὸ μέρος τοῦ ναοῦ, ἐνθα ἴστανται αἱ γυναῖκες ἐνθ' ἄν.:
Φυλάουσι τὸν ἐπιτάφιο 'ς τὸν ὕναικωνίτη Κάσ. Πάει 'ς τὴν
ἐκκλησὰ 'ς τὸν ὕναικωνίτη αὐτόθ. Τὸν ἐπιτάφχιον τοῦ
βάν'ν 'ς τοῦ γυνικουνίτ' Ἡπ. (Ἀρτοπ.) Συνών. *γυναι-*
καρθεὶ 1, *γυναικειο* (εἰς λ. *γυναικειος* B1),
γυναικήσιο (εἰς λ. *γυναικήσιος* 2), *γυναι-*
κίδι, *γυναικίτης*, *γυναικοστασίδι*, *γυ-*
ναικωτίκι, *γυναικωτό* (εἰς λ. *γυναικω-*
τός 5).

γυναικῶνω ἐνιαχ. *γεναικῶνω* Κύπρ.

Τὸ Ἑλληνιστ. *γυναικῶω*.

Καθίσταμαι γυνὴ ἀπὸ νεᾶνις ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Πρῶμα μὲ μ-μον *γεναικῶσες* τῷ ἐν τῷ ἔχω σε καμάριν
(μήπως ἔγινες προῶρος γυνὴ καὶ δὲν σὲ καμαρώνω διὰ
τοῦτο).

γυναικωσιὰ ἡ, ἐνιαχ. *γυναικωσά* Ἰος.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γυναικα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ωσιὰ.

Ἡ σύζυγος ἐνθ' ἄν.: Πάω γιὰ τὴ γυναικωσά μου Ἰος.

γυναικωτᾶς ὁ, Παξ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γυναικωτός* κατ' ἀναλογ. πρὸς τὸ
οὐσ. *γυναικᾶς*.

Γυναικωτός, τὸ ὅπ. βλ.

γυναικωτίκι τό, Πελοπν. (Μεσσην.)

Ἐκ συμφύρσ. τῶν οὐσ. *γυναικωτός*, διὰ τὸ ὅπ. βλ.
γυναικωτός 4, καὶ *γυναικίτι*, διὰ τὸ ὅπ. βλ.
γυναικίτης.

Γυναικωνίτης, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γυναικωτός ἐπίθ. Ἀθῆν. Δαρδαν. Θῆρ. Ἰων. (Σμύρν.)
Κύθν. Πειρ. Πελοπν. (Βερεστ. Βλαχοκερασ. Γαργαλ. Καλά-
βρυτ. Κοντογόν. Μανιάκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Ξηροκ. Οἶν.
Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Πόντ. (Ἰμερ. Τραπ.) Ρόδ. Σέριφ.
Στερελλ. (Ἀράχ.) Σύμ. Σῦρ. — Λεξ. Ψύλλ. Περίδ. Ἡπίτ.
Πρω. Δημητρ. ὕναικωτός Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. ὕναικω-
τός Θράκ. (Σηλυβρ.) *γυνικουτός* Εὐβ. (Λιχάς) ὕνικουτός
Θράκ. (Μαρών.) Λέσβ. *γεναικωτός* Κύπρ. Κῶς (Καρδάμ.
κ.ά.) *γεναικ'τές* Σκῦρ. *γιουναικωτός* Μέγαρ.

Τὸ Βυζαντ. *γυναικωτός*, περὶ τοῦ ὅπ. βλ. Χαλκο-
κονδ. 466 (ἐκδ. Βόννης).

1) Ὁ γυναικώδης, ὁ ἔχων τρόπους γυναικὸς Ἀθῆν. Δαρ-
δαν. Εὐβ. (Λιχάς) Θράκ. (Μαρών. Σηλυβρ.) Ἰων. (Σμύρν.)
Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κύθν. Κύπρ. Κῶς (Καρδάμ. κ.ά.)
Μέγαρ Πειρ. Πελοπν. (Βερεστ. Βλαχοκερασ. Γαργαλ. Καλά-

βρυτ. Κοντογόν. Μανιάκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Ξηροκ. Οἶν.
Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Πόντ. (Ἰμερ. Τραπ.) Ρόδ. Σέριφ.
Σύμ. Σῦρ. — Λεξ. Ψύλλ. Περίδ. Ἡπίτ. Πρω. Δημητρ.:
Μὴν κἀνης παρέα μ' αὐτὸν τὸ γυναικωτό Ἀθῆν. Ἀπὸ ἄντρα
γυναικωτό περιμένεις λόγο; Πειρ. Τοῦτες ὁ γεναικ'τές θέλει
νὰ παίξῃ μὲ τὰ κορίτσα Σκῦρ. Μ' κρὸς ὁμωαζι σιρικου-
θήλ'κους, *γυνικουτός* Εὐβ. (Λιχάς) Ἔμ - μου ῥέσει νὰ 'σαι
σὰ γεναικωτός Κῶς (Καρδάμ.) 2) Ὁ ἀσχολούμενος μὲ
γυναικείας ἐργασίας Πελοπν. (Ξηροκ.): *"Ἦτανε τυχερή, ὁ
ἄντρας της εἶναι γυναικωτός καὶ τὴ βοηθάει πολὺ.* 3) Ὁ
καλόβολος, ὁ συγκαταβατικός, ὁ ὑποχωρῶν εἰς τὰς ἰδιο-
τροπίαις τῆς συζύγου Θράκ. (Μαρών.): *Τὸν ἦδρι τὸν ἄντρα
τ'ς ὕνικουτὸν κὶ χουρεῦ' τ' ἄλουγο τ'ς.* 4) Ὁ γυναικεῖος
Θῆρ. Κύθν. Σέριφ.: *Γυναικωτὰ φορέματα Θῆρ. Γυναικωτό
τσουράπι Σέριφ. Δουλειὲς ἀδρίστικες τσαὶ γυναικωτὲς Κύθν.*
Ἡ Μαρία ἔχει καὶ γυναικωτὴ καὶ ἀδρίκεια φωνὴ Σέριφ.
Συνών. *γυναικειός* 1, *γυναικήσιος*, *γυναι-*
κήσιμος, *γυναίικιος*, *γυναικίστικος*.
Ἀντίθ. *ἀγουρᾶκός* ἀγουράτικος, ἀγορή-
σιος, ἀγορίστικος, ἀνθρωπήσιμος, ἀν-
θρωπήσιος, ἀνθρωπινός 4, ἀντρέσιος,
ἀντρίκειος 1, ἀντρίκος 1. 5) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ.,
τὸ διὰ τὰς γυναῖκας προοριζόμενον μέρος τοῦ ναοῦ Πελοπν.
(Μανιάκ.): *Ἡ ἄγια Τράπεζα, τὸ ἱερό, τὸ ἀντρίκειο καὶ τὸ
γυναικωτό.* Συνών. βλ. εἰς λ. *γυναικωνίτης*.

γύναιο τό, λόγ. σύνθη.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *γύναιο*.

Γυνὴ εὐτελής, γυνὴ κακῆς διαγωγῆς σύνθη.

Γυοῦρα τά, σύνθη. Γυόρα Σῦρ.

Τὸ Ἑλληνιστ. *Γύαρος* καὶ *Γύαρα*.

Ὄνομα νηϊδὸς, ΒΔ τῆς Σύρου κειμένης, ἡ ὁποία διὰ τὸ
ἐρημον καὶ ἄγονον αὐτῆς ἀπαντᾷ εἰς μεταφ. φρ. σύνθη.: Θὰ
σὲ στείλω 'ς τὰ Γυοῦρα (θὰ σὲ στείλω εἰς τὸν διάβολον)
Λέσβ. *"Ἀδὶ 'ς τὰ Γυοῦρα* («ἔρ' ἐς κόρακας») Μ. Ἀσία
(Κυδων.) *Ποῦ 'ς τὰ Γυοῦρα* πῆγε; (συνών. μὲ τὴν φρ. «Ποῦ
εἰς τὸ διάβολο πῆγε;») αὐτόθ. *Πήγαινε 'ς τὰ Γυοῦρα!* (συν-
ών. μὲ τὸ «γκρεμοτσακίσου») Πελοπν. (Μεσσην.) *Εἶναι
γιὰ τὰ Γυοῦρα* (ἐπὶ ἀνθρώπου μὴ ἔχοντος σώας τὰς φρένας,
συνών. μὲ τὴν φρ. «εἶναι γιὰ τὴν Τῆνον») Ἀθῆν. *Θαρρεῖ
πὼς τὸν ἔφεραν ἀπὸ τὰ Γυοῦρα* (ἐπὶ ἀπλοῦκοῦ καὶ ἀξέστου)
Σῦρ. || Παροιμ.

Τὸ πουλλί μου 'ναι 'ς τὰ Γυοῦρα,

μὰ 'χω κὶ ἄλλη 'ς τὰ σιγοῦρα

(ἐπὶ ἀπίστου συζύγου ἢ ἐρωτομανοῦς) Μύκ.

Γγουρλιανός ἐπίθ. Σῦρ. Ἀγγουρλιανός Σῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *Γγούρα*.

Ὁ ἐκ Γυάρου προερχόμενος, ὁ τῆς Γυάρου: Ἀγγουρλια-
νὸ τυρί.

γύπακλας ὁ, ἐνιαχ. *γύπακλος* Κῶς.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γῦπας* καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -άκλας,
παρὰ τὴν ὅπ. καὶ -άκλος.

Μεγαλόσωμος γύψ ἐνθ' ἄν.: *Παναγία μου, ἕνας γύπα-*
κλος! Πόσες εἶναι οἱ φτεροῦες του! Κῶς.

